

A N D Y W E S T

Mit leshetünk el
egy szupersztártól?

LIONEL
MESSI

ÉS AZ ÉLET MŰVÉSZETE

A N D Y W E S T

LIONEL
MESSI
ÉS AZ ÉLET MŰVÉSZETE

Könyvmolyképző Kiadó, 2021

Bevezető

Hogyan is lehetne leírni Messit?

Hiszen oly sok újságcikk, televízió- és rádióműsor elemezte ki az argentin sztár fényes karrierjét, annyiféle szempontból mutatták már be a pályafutását és magánéletét, hogy igazán hálátlan feladat megpróbálni új aspektusból bemutatni zsenialitását.

Hiszen még szavakra sincs szükségünk ahhoz, hogy leírjuk Messi kiválóságát, elért eredményei magukért beszélnek. Valószínűleg te is tisztában vagy vele, hogy toronymagasan ő vezeti a Barcelona örökranglistáját, ami a lőtt gólokat illeti, és hogy az előző rekordtartót, Cesar Rodriguez Alvarezt már huszonnégyszeres korában lehalagya, azóta pedig már megduplázta a góljai számát.

Azt is tudod, hogy Messi rengeteg trófeát nyert, többek között tíz La Liga-címet és négy Bajnokok Ligáját. Ezeken kívül persze az egyéni elismeréseiről sem szabad megfeledkeznünk, mint például arról, hogy 2009 és 2012 között zsinórban négyszer nyerte el az Aranylabdát.

Az azonban, hogy mindent tudunk Messi karrierjéről, még nem jelenti azt, hogy nem érdemes foglalkozunk vele.

Láttuk védhetetlen lövéseit, elképesztő cseleit, káprázatos gólpasszait, most azonban azon is elgondolkozhatunk, hogy ennek a kivételes futballistának a felülmúlhatatlan eredményei hogyan rezonálnak saját életünkkel. Tanulmányozhatjuk, hogy pontosan mi tette lehetővé azt, hogy azzá a játékosá váljon, amivé lett, és hogy ezekből milyen tanulságokat vonhatunk le, mely tanulságokat aztán átültethetünk a mindennapi életünkbe.

Első ránézésre ez az ötlet igencsak erőltetettnek tűnik, nem? Messi a legmagasabb szinten játszó profi sportoló, utánózhatatlan zseni, akinek tehetsége az egyik legimádottabb emberré tette a világon, és aminek segítségével becslések szerint 280 millió dollárral lett gazdagabb. Akkor mégis, hogyan hasonlíthatnánk össze a mi átlagos és szürke életünket egy ilyen megismételhetetlen géniuszéval?

Ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk, hogy a csillogás és a dicsőség mögött, a siker és a gazdagság vékony máza alatt egy ember lakozik. Egy egyszerű ember.

Valaki, aki sok nehézséggel küzdött és sok akadályt vett sikeresen, és aki mindennap kihívásokkal küzd meg. Valaki, akit sokszor igazságtalanul és rosszindulatúan bántanak. Valaki, aki végtelenül dühítő helyzeteket élt meg, és sokat csalódott, ugyanakkor örömteli sikereket és hihetetlen eredményeket ért el. Valaki, akinek szüksége van a körülötte lévők szeretetére és támogatására. Valaki, akinek a törekényesége és bizonytalansága reményekkel és álmokkal keveredik.

Valaki, aki olyan, mint te vagy én.

* * * * *

A könyv fejezetein keresztül megvizsgáljuk azokat a különleges képességeket, melyek segítségével Lionel Messi a valaha élt egyik legnagyobbisrűbb futballistává válhatott.

Attól kezdve, hogy önként vett nyomasztó terheket a vállára, egészen addig, hogy képes volt egyéni érdekeit feláldozni a csapataért, rengeteg inspiráló tanulságot tudunk levonni a történetéből. A történetből, amiben egy (nagyon) aprócska fiú egy argentin városból elindulva a modern emberiség egyik legélesebb versenyhelyzetet teremtő területének csúcsára kapaszkodott fel.

Azzal, amit eddig tett, és amit napról napra tesz, Messi rengeteg embert inspirál. Nem újdonság, hogy egy sportoló egyben példakép

is, de ezt az elvet sokszor hajlamosak vagyunk a sportolók pályán kívüli tetteire, mondjuk magánéletére vagy jótékonyági tevékenységére is alkalmazni. Ebben a könyvben azonban csak azzal foglalkozunk, hogy Messi a pályán milyen nagyszerű dolgokat hajtott végre, aztán pedig megvizsgáljuk, hogy ezen tetteit hogyan tudjuk megelégtetni a hétköznapi élet egyes eseményeinek.

A fényes sikerei mellett azonban muszáj megvizsgálunk az érem másik oldalát is. Meg kell próbálnunk választ találni arra a kérdésre, hogy mit tanulhatunk Messi meglepően sok kudarcából. Főleg úgy, hogy ez a könyv 2018-ban készült: Ebben az évben Messi két különösen fájó kudarcot is átélt a futballvilág két legfontosabb tornáján, a Bajnokok Ligájában és a világbajnokságon.

Nem is mutathatnánk meg jobban azt, hogy Messi is csak egy ember, mint hogy megvizsgáljuk, mi történt az oroszországi világbajnokságon.

Messi hatalmas elvárásokkal övezve utazott a tornára, hiszen a Barcelona nem sokkal korábban az ő vezérletével nyerte meg a spanyol bajnokságot és a Spanyol Kupát. Hozzá kell tenni ugyanakkor, a két trófeát valamelyest elhomályosította a Roma elleni látványos összeomlás a Bajnokok Ligája negyeddöntőjében. Ennek ellenére Messi azt a hálátlan feladatot kapta, hogy egymaga vezesse az argentinokat a világbajnokság döntőjébe, oda, ahol 1986 óta nem jártak. Egyben ez lehetett volna Messi első felnőtt nemzetközi sikere is.

Az emberek azt várták tőle, hogy Messi a legendás tízes mezt felvéve megidézze elődjét, Diego Maradonát, és ezen elvárásukat az sem tudta enyhíteni, hogy Messi argentin válogatottja már a torna kezdete előtt is gyengécskének tűnt a többi csapathoz képest. Az argentinoknak nem volt kiforrott stílusuk, az örületes selejtezősorozat során pedig három szövetségi kapitányt is elfogyasztottak. Ezen komoly és egyértelmű hiányosságok ellenére Messi hatalmas elvárások és várakozás közepette érkezett meg a tornára, és mindenki azt várta tőle, hogy a vállán vigye be az argentin válogatottat

a döntőbe, amit aztán meg is nyer. A világ szemében minden más eredmény bukásnak számított.

És Argentína el is bukott. Hat órát futballoztak a tornán, de öt percig sem tűntek úgy, mint potenciális világbajnokok. Döntetlent játszottak Izlanddal, súlyos vereséget mért rájuk Horvátország, és Nigériát is csak egy kései góllal tudták megverni. Később – a 4–3-as eredmény ellenére – a franciák magabiztosan ütötték ki őket a tornáról.

Az argentin csapat kaotikus, szervezetlen és borzalmas banda benyomását keltette, és egyéni szinten Messi sem sokat tudott hozzatenni a teljesítményükhöz. Képességeit egyszerűen elnyomták a gárda egyéni és csapatszintű hiányosságai, így Messi sem tudott nagy hatással lenni az eseményekre. Az egész tornáról két mozdulása marad emlékezetes, és ezek közül az egyik az Izland ellen kihagyott tizenegyse volt, ami tulajdonképpen tökéletesen összefoglalta, milyen csalódás is volt a torna Messi számára.

A csapat és Messi is elbukott. Argentína még ahhoz is kevés volt, hogy egyáltalán harcba szálljon a világbajnoki címért, nemhogy meg is nyerje azt, és Messi sem sokat tudott segíteni rajtuk. Így aztán azok a hangok, melyek mindig is kétségbe vonták képességeit, vagy egy ideje azt sugallták, hogy már nincs a csúcson, egyre hangosabban harsogtak, és sokszor helyeslő hallgatósággal találkoztak.

Az, hogy Messi folyamatosan kudarcot vall az argentin felnőtt válogatottal, olyan érzés, mely mindannyiunk számára ismerős lehet, hiszen a mi életünk is hasonlóképpen alakul.

Jelentéktelennek tűnő események, apró részletek, hétköznapi, elkerülhetetlen körülmények együttese döntik el, hogy sikeresek vagy sikertelenek, gazdagok vagy nélkülözőek, híresek vagy névtelenek leszünk-e.

2014-ben nem sok mindennek kellett volna másképpen alakulnia ahhoz, hogy Messi megnyerje a világbajnokságot. Csak az kellett volna hozzá, hogy néhányszor másképpen pattanjon a labda. De nem így történt. 2015-ben és 2016-ban csak az kellett volna

Argentína Copa America címéhez, hogy több büntetőt lőjenek be, mint Chile. Ez sem történt meg, így aztán Messi nemzetközi karrierjén örökre ott fog éktelenkedni a sikertelenség billogja, és ez ellen semmit sem tehet.

Akárcsak Messi, mi is csak annyit tehetünk, hogy életünk legmeghatározóbb pillanataiban a legjobbat nyújtjuk, és igyekszünk minél több mindenre hatással lenni, ami befolyásolhatja a sorsunkat. Ugyanakkor mi sem menekülhetünk a kegyetlen igazság elől, hogy életünk fordulópontjait olyan tényezők határozzák meg, amikre egyszerűen nincsen ráhatásunk. Ez pedig sokszor a vakserencse.

Már a születésünk pillanata felvázolja sorsunkat, hiszen nem mindegy, hogy melyik családba születünk, a város melyik részén, mely genetikai tulajdonságokat örököljük, melyeket nem. Néhány lehetőség nyitva marad előttünk, mások azonban bezárulnak, és nem marad más választásunk, mint hogy elfogadjuk a sorsunkat. Akárcsak Messi, akinek bele kellett törődnie Argentína sorsába. Természetesen ettől függetlenül minden tőle telhetőt megtett a sikerért, de a döntő tényezők nagy részére egyszerűen nem volt ráhatása.

Messi végtelennek tűnő utazása, mely alatt sok trófeát és egyéni címet nyert – és amely út néha rendkívül sikeres volt, máskor viszont csalódást keltő –, annak ellenére is sok hasonlóságot mutat a mi életünkkel, hogy természetesen teljesen más kontextusban létezik. A mi életünket ugyanúgy véletlenszerű események irányítják bizonyos irányokba: az álommunka, amit azért nem kaptunk meg, mert egy másik jelölt ugyanabba az iskolába járt, mint az interjúztató; életünk párja, akit egy ismerősünk ismerőse által ismertünk meg; egy szeretettünk hirtelen betegsége, mely miatt éjszaka álmatalanul forgolódunk, nappal pedig halálra aggódjuk magunkat.

Ezek a hullámhegyek és hullámvölgyek tőlünk függetlenül történnek, és igen gyakran semmit sem tehetünk ellenük. Legtöbbször nem lehet őket kiszámítani vagy előre látni, és sem kéréssel,

sem nyers erővel nem megyünk ellenük semmire, és csak azt tehetjük, hogy a képességeinkhez képest legjobban játszunk meg a nekünk osztott lapokat. Néha ezen képességeink elégségesnek bizonyulnak, és elérjük céljainkat, mint ahogy Messi is kilenc spanyol bajnokságot nyert. Sokszor azonban úgy járunk, mint Messi a négy világbajnokságán: akármennyire is igyekszünk, elbukunk.

Ez persze nem azt jelenti, hogy egyszerűen csak adjuk fel. Hiszen az életünk semmit sem ér, ha nem törekszünk folyamatosan arra, hogy egyre jobb és jobb teljesítményre sarkalljuk magunkat. Ösztönösen kényszerítjük magunkat arra, hogy célokat tűzzünk ki magunk elé, és véghez vigyünk dolgokat – hiszünk abban, hogy a képességeink segítségével befolyással lehetünk az életünkre –, ez pedig olyan tulajdonság, ami a leginkább megkülönbözteti az érző embereket az öntudatlan robotoktól.

Ugyanígy nem vagyunk képesek – és nem is szabad – feladunk karrierünket csak azért, mert biztosak vagyunk benne, hogy sosem leszünk milliomos cégvezetők. Messi sem adta fel a világbajnokság megnyeréséről szőtt álmait a 2018-as oroszországi torna előtt, pedig tudta, hogy az általa vezetett argentin csapat milyen nehézségekkel küzd. Hiszen mindig ott motoszkál bennünk, hogy talán, talán ha elég keményen küzdünk, és megyünk előre, akkor végül mindent elnyerünk, amire csak vágyunk.

* * * * *

Egyvalamit tisztáznunk kell, mielőtt folytatjuk: ez a könyv Messi karrierjét hivatott vizsgálni, nem pedig a személyiségét. Ez nem egy időrendet követő életrajz, és nem is célja feltárni Messi titkait, vagy a magánéletét vizsgálni, kivéve, ha ez közvetlen kapcsolatban áll a pályafutásával.

Ahogy a cím is utal rá, ez a könyv éppen annyira szól az életművészetéről, mint Lionel Messiről, akinek pályán elért eredményeit használva kiindulópontként vizsgáljuk meg az emberi természetet.

Éppen azért Messi csak harmadik személyben tűnik fel a könyvben. Róla beszélünk, nem pedig vele. A könyvnek nem célja feltárni legbelső gondolatait és véleményét. Sokkal inkább az, hogy lenyűgöző sikerlistáját – és mindenki által ismert kudarcait – megvizsgálva megértsük a mindnyájunkban ott rejlő potenciált.

Amikor Messi futballozik, akkor az emberi teljesítőképesség határait feszegeti, minket pedig ez érdekel. Amikor azonban az interjúkötelezettségeinek tesz eleget (általában egy szponzor miatt), vagy kiválasztja legújabb tetoválását, akkor visszatér az átlagemberek világába. Minket azonban csak a kivételessége érdekel. Messi sportkarrierje és az aréna, amiben végrehajtja azokat a csodákat, melyek mindnyájunkat inspirálhatnak.

Éppen ezért nem fogjuk vizsgálni, hogy Messi mit mondott egy-egy szituációban (ez amúgy sem tartana túl sokáig), és nem is próbáljuk meg megérteni, hogyan vélekedik a világról és az életről. Ehelyett arra koncentrálnunk, hogy mit csinál – úgy gondolom, ez a megfelelő hozzáállás egy olyan ember tekintetében, aki mindig a tetteivel, és nem a szavaival mutatott példát.

Ez meg is magyarázza, hogy miért azokat az interjúalanyokat választottam, akiket. Minden fejezetben megszólal majd egyikük, és bár némelyikük a futball világában él (Messi egykori csapattársa, Pablo Zabaleta, és a Celtic menedzsere, Brendan Rodgers), többségük mégis a futballtól eltérő területeken tevékenykedik (egy író, egy sporttudós, egy jégkorongedző, egy úszóból lett üzletember és egy kosárlabda-játékos), és így mutatják meg, hogy Messi sikerei és kudarcai hogyan vonatkoztathatók az élet más területein tett erőfeszítéseinkre.

Mindeközben óhatatlanul magunk mögött hagyjuk majd a futball világát, hogy olyan tudományokban merüljünk el, mint a pszichológia és a filozófia. A negyedik fejezetben például az emberi szabadság természetét vizsgáljuk meg. Olyan végtelenül összetett téma ez, mely évezredek óta foglalkoztatta az emberiség legnagyobb gondolkodóit. Éppen ezért lehetetlen vállalkozás lenne

összefoglalni egy futballistával foglalkozó könyv egyetlen fejezetében, úgyhogy kérek, bocsásd meg, ha egy területet csak felületesen érintek vagy túlságosan leegyszerűsíték. Ezért vállalom a felelősséget. Fontos tisztáznunk, hogy az érintett területek csupán bevezetők az adott témákhoz, és semmiképpen sem tekinthetők végleges igazságnak.

* * * * *

Messi kitartó, de hasztalan küzdelme a világbajnoki címért csupán egyetlen részlete a karrierjének, amit érdemes mélyrehatóan megvizsgálunk.

Rengeteg elmélkedésre adhat okot, hogy egy genetikai betegség és határtalan ambíciója hogyan sarkallta arra, hogy tizenhárom évesen hátrahagyja a családját, és egy másik kontinensre költözzön.

Abból is sokat tanulhatunk, hogy hogyan volt képes kibontakoztatni egyéni képességeit egy csapatjáték keretein belül, miközben folyamatosan hatalmas egyéni felelősséget cipelt a hátán. Szintén tanulmányt lehetne írni abból, ahogyan karrierje során folyamatosan új poszton és környezetben volt kénytelen játszani, és ahogy alkalmazkodott ezekhez a megváltozott körülményekhez.

Azt is érdemes megvizsgálunk, Messi hogyan hoz döntéseket, és hogyan oldja meg az elé kerülő problémákat, és hogy vajon ezek a folyamatok hogyan ültethetők át saját, unalmas életünkbe. Abból is inspirációt meríthetünk, hogy ha Messit megfosztjuk hírnevétől és vagyonától, akkor azt látjuk, hogy mindig is egyetlen egyszerű dolog vezette: a futball iránti tiszta szeretet.

A következő oldalakon többek között ezeket a témákat fogjuk érinteni, és megvizsgáljuk, hogyan feleltethetők meg a saját mindennapi életünknek. Ebben interjúalanyaim lesznek segítségünkre, akik közül néhányan személyesen ismerik Messit, mások pedig szakértők a saját területeiken, így aztán szélesíthetik a

látómezőnket, és rávilágíthatnak azokra az emberi tulajdonságainkra, melyek mindnyájunkban közösek.

Talán soha nem leszünk képesek húsz méterről, ballal győztes gólt lőni a felső sarokba, és talán soha nem leszünk világhírű milliomosok sem. De ha górcső alá vesszük Messi zsenialitását, és megvizsgáljuk, hogy az ő nagyszerűsége hogyan rezonál a mi életünkre, akkor talán a magunk szerény módján mi is felszabadíthatjuk a bennünk szunnyadó Messit.

Első fejezet

A siker ára

Argentína–Brazília 2–1

FIFA Ifjúsági Világbajnokság, elődöntő

2005. június 28., kedd, Galgenwaard Stadion, Utrecht

2005 nyarán a világ legtehetségesebb fiatal futballistái arról álmodoznak és azért gyűlnek össze Hollandiában, hogy megnyerjék a legfontosabb ifjúsági tornát: a FIFA Ifjúsági Világbajnokságot.

Harminchat kőkemény meccs után már csak nyolc csapat van versenyben. Az egyik elődöntőt pedig két dél-amerikai szomszéd, Argentína és a Brazília vívja. A nemzetközi futball talán legádázabb riválisai, akiknek feltörekvő csillagai most egymás ellen küzdenek meg a döntőbe kerülésért.

Mindössze hat perc játék után, úgy harminc méterre a kaputól, kissé jobbra, a labda az argentinok apró, tizennyolcas számot viselő játékosához kerül. Nevét hamarosan az egész világ megismeri majd. Ő Lionel Messi, a spanyol Barcelona támadója alig néhány felnőtt csapatban lejátszott meccsel a háta mögött.

Amikor hozzá kerül a labda, ügyesen lekezeli, és felnéz. Meglátja az előtte nyíló folyosót, így aztán a pálya közepe felé indul, és a tizenhatos felé vezeti a labdát. Közben végig ügyel rá, hogy a labda a bal lábán legyen.

Két, három, négy apró érintés, közben a testével fedezi a labdát az őt üldöző brazil védővel szemben. Aztán, amikor a brazil védők behátrálnak előtte, Messi huszonhárom méterre a kaputól úgy

dönt, hogy lő. Tökéletesen találja el a labdát, mely csavarodás és csapódás nélkül vágódik a bal felső sarokba, miközben a brazilok kapusa és csapatkapitánya hiába nyújtózkodik érte.

– Nézzék, hova lőtte azt a labdát – ordít fel az argentin kommentátor. – Ezt a brazil futballtörténelem egyetlen kapusa sem védte volna ki!

Kétségtelenül fantasztikus gól, amit még az utrechti stadionban lévő brazil szurkolók közül is sokan megtapsolnak. De Messi gólja nem elég a győzelemhez és a döntőbe jutáshoz, mert tizenöt perccel a meccs vége előtt az argentinok középpályása a kapuba fejel egy beívelt szabadrúgást. 1–1.

Ahogy egyre telik az idő, elkerülhetetlennek tűnik a hosszabbítás. A rendes játékidő ráadásában azonban az argentinoknak újabb esélyük nyílik a támadásra, amikor a labda bedobásra pattog a brazilok térfelének közepén. Az argentinok középpályása, Neri Cardozo gyorsan fel is veszi a labdát, és az alapvonal mentén beinduló Messi elé passzolja.

Messi a bal szélén éri utol a labdát, nagyjából a tizenhatos vonalában. A kapu felé indul, egy testcsellel elküldi a védőjét, majd az alapvonalhoz érve élesen a rövid kapufa felé húzza vissza a labdát. Az argentinok cserecsatára, Sergio Agüero nem találja el tisztán a labdát, de a lecsorgó éppen az érkező Pablo Zabaleta elé pattan, aki kifordulva meglövi a labdát. A labda megpattan, így az ellenkező irányba elinduló Renannak esélye sincs hátrítani. A labda bepattog a kapuba.

Argentína megnyeri a meccset, és bejut a döntőbe! Messit pedig, aki egy góllal és egy gólpasszal járult hozzá a sikerhez, újra hősként ünneplik, akárcsak három nappal korábban – éppen egy nappal a tizennyolcadik születésnapja előtt –, a negyeddöntőben a Barcelona ifi csapattársai, Cesc Fàbregas és több jövőbeli spanyol felnőtt válogatott (David Silva, Juanfran és Fernando Llorente).

Azon a meccsen, 1–1-es állásnál, a második félidő közepén Messi finom passzal ugratta ki Gustavo Obermant. A passz teljesen

meglepte a spanyolokat, Oberman pedig 2–1-re módosította az eredményt. Két perccel később Messi maga is betalált, méghozzá egy szépségdíjas szülő után. A tizenhatos szélén kapta meg a labdát, két finom érintéssel lövőhelyzetbe hozta magát, majd gyönyörűen kilőtte a hosszú sarkot.

De hiába győzték le a spanyolokat és a brazilokat, ahhoz, hogy világbajnoknak mond hassák magukat, Argentínának a döntőben Nigériát is le kell győznie.

Mindenki tudta, hogy Messi, az argentinok újdonsült sztárja és legjobb formában lévő játékosa a döntőben is főszerepet fog kapni az ellen a Nigéria ellen, amely a döntőig vezető úton Marokkót és a házigazda Hollandiát is kiütötte. És valóban, amint elkezdődik a mérkőzés, Messi egy szerelést követően megiramodik, és alig tizenöt másodperccel a kezdő sípszó után már támadásba is lendíti csapatát.

Messi akkor is főszerepet játszik az eseményekben, amikor az első félidő végéhez közeledve megszületik a mérkőzés első gólja. Argentína kontratámadást indít, Messi a félpályán kapja meg a labdát, egy éles fordulással megszabadul a védőjétől, majd kicselez még egyet, majd betör a tizenhatoson belülre, ahol a nigériaiak középső védője, Dele Adeleye meggondolatlanul felrúgja. Egyértelmű tizenegyes, Messi pedig maga áll oda elvégezni, hogy aztán Ambruse Vanzekin kapust a rossz irányba küldve értékesítse is a büntetőt.

Nigéria azonban nem adja fel, és a második félidő elején kiegyenlít. A feszültség érezhetően nő, ahogy a meccs az utolsó negyedébe lép. Aztán, amikor már csak húsz perc van hátra, jön az újabb nagy pillanat: ezúttal Agüero tör be a tizenhatoson belülre a jobb oldalról, és ezúttal Monday James szabálytalankodik vele szemben meggondolatlanul. Terje Hauge játékvezetőnek könnyű dolga van, ez is tizenegyes.

Elhúzódozó tömegjelenetek kezdődnek, ahogy a nigériaiak hosszszan reklamálnak, Messi azonban nyugodtan helyezi le a labdát a büntetőpontra, hogy elvégezze második tizenegyesét is a meccsen.

Ezúttal sem hibázik, Vanzekin balra vetődik, ő pedig a jobb sarokba passzolja a labdát. 2–1 Argentínának.

Ezúttal nincs visszaút az afrikai csapatnak, húsz perc múlva a játékvezető lefújja a meccset. Argentína világbajnok lett, a tizen-nyolc éves Lionel Messi pedig az ország hőse. Két gólt lőtt a döntőben, egy-egy góllal és gólpasszal járult hozzá csapata győzelméhez az elődöntőben és a negyedöntőben, ő lett a torna gólkirálya és a legjobb játékosa is.

Szupersztár született!

Álmok nyomában

Lionel Messi fényes sikerét, amit tinédzserként az argentin válogatottal elért Hollandiában, és amit egyszer úgy jellemzett, mint életének legszebb pillanatát, akár úgy is tekinthetjük, mint egyfajta jutalmat azért, amiért mindent megtett azért, hogy eljuthasson odáig. Egy vállon veregetés a futball isteneitől és egy mézédés ígéret a jövőre nézve. Látod, ha a kijelölt úton maradsz, akkor ilyen sikerek várnak rád.

Ezt az utat azonban korántsem volt könnyű megtennie.

Gyerekkorának története mára már közismert. Mégis érdemes újra felidéznünk, hogy kontextusba helyezzük, kivételes tehetségének milyen utat kellett bejárnia ahhoz, hogy 2005 nyarán a magasba emelhesse a világ korosztályos futballjának legfontosabb tróféáját.

A középosztálybeli családból származó Lionel Messi Rosarióban, egy közepes méretű argentin városban született 1987. június 24-én, és nem sokban különbözött a többi, hasonló korú sráctól: megszállottan imádta a futballt. Folyamatosan labda volt nála, és minden szabad percét azzal töltötte, hogy az utcán vagy a város parkolóiban focizott unokatestvéreivel és két bátyjával – Rodrigóval és Matiasszal – vagy a helyi csapattal, a Grandolival, ahol ötéves

korában kezdett játszani, mielőtt bekerült a város egyik legnagyobb csapatának, a Newell Old Boysnak az utánpótlásképzésébe.

Szülei, Jorge és Celia boldogan támogatták fiuk futballimádatát, és amikor ők nem tudták edzésre vinni Leót, Rodrigót és Matiaszt, akkor megkérték szeretett nagymamájukat – akit szintén Celiának hívtak –, hogy ő vigye el a fiúkat. Ő pedig örömmel segített, hogy a fiúk mindennap tudjanak játszani és edzeni. Közben pedig kifogyhatatlan morális és érzelmi utánpótlással látta el az unokáit.

Ez eddig egy teljesen szokványos történet. Semmi különös nincs benne. Három testvér, akik imádják a futballt, tehetségesek is, és élvezik szüleik és nagyszüleik támogatását. Sok ilyet hallottunk már.

A mindig is apró termetű Lionel története azonban éles kanyart vett, amikor tízéves korában kiderült, hogy növekedési problémákat diagnosztizáltak nála, amit csak naponta beadandó hormoninjekciókkal lehet kezelni. A kezelés pedig igen drága, nagyjából havi ezer fontba kerül, ami a fele apja, Jorge havi fizetésének.

A kezelés nélkül Messi abnormálisan lassú ütemben növekedett volna, ami természetesen a futballpályán történő fejlődését is lelassította volna. Az ellenfél magas és erős játékosai egyszerűen elnyomták volna a pályán az apró Messit. Ha továbbra is szeretett volna profi labdarúgóvá válni, akkor nem volt választása: egész egyszerűen szüksége volt azokra az injekciókra.

Eleinte Jorge biztosítása fedezte is a kezelés költségeit. Lionel két évig maga szúrta be a saját combjába az injekciókat. Minden egyes este lefekvés előtt, panaszkodás nélkül, egyik nap a jobb, a másik nap a bal lábába.

Tizenkét éves korában azonban az egészségbiztosító megvonta a támogatást, és már nem fizette a kezelést. Jorge megkereste Lionel klubját, a Newellt, akik először hajlottak a segítségre, de végül nem teremtették elő a szükséges összeget. Így aztán Lionel kétszáz mérföldre Rosariótól, Buenos Airesben próbálkozott, ahol próbajátékon vett részt Argentína legsikeresebb klubjánál, a River Plate-nél.

A River vezetői le voltak nyűgözve tőle. Annyira azonban nem, hogy egy ilyen fiatal játékosba ennyi pénzt fektessenek.

A Messi családnak lassan elfogytak a lehetőségei. Ha Lionel kezelését félbeszakítják, akkor szinte biztosan összetörnek a profi futballról szőtt álmai. Egyszerűen túl kicsi és törekeny lenne ahhoz, hogy felvehesse a versenyt a kortársaival, és az is valószínűtlennek tűnt, hogy valaha is utolérné őket.

Végül Jorge és Celia úgy döntöttek, hogy csak egyetlen esélyük maradt: az egész család átköltözik Európába, ahol megpróbálnak egy olyan klubot keresni, ami megfelelő utánpótlásképzéssel rendelkezik, és megvannak a szükséges erőforrásai ahhoz, hogy finanszírozzák Messi kezelését. Ez volt az utolsó esélyük, főleg az Argentínát sújtó gazdasági válság után, amikor az országban emberek milliói veszítették el megélhetésüket.

Így aztán felszálltak egy gépre, ami Barcelonába vitte őket. A városba, ahol később Lionel 32 trófeát nyert, 600 gólt rúgott, és a futballtörténelem egyik legjobb játékosa lett.

Akkor hát ilyen egyszerű volt? Nem. Korántsem.

A Barcelonába költözés, mely így leírva igen egyszerűen hangzik, valójában több okból is borzalmasan fájdalmas és összetett folyamat volt az egész Messi családra nézve. Már a tervezés is hónapokat vett igénybe, és azt jelentette, hogy négy gyermeket (a fiúknak van egy húguk is, Maria Sol) kellett kiszakítani megszokott környezetéből. Azt jelentette, hogy Jorgénak fel kell adnia jól fizető menedzseri állását a mérnöki cégnél, ahol dolgozott. Azt jelentette, hogy Celiának hátra kell hagynia a többi rokonát.

Ez egész vállalkozás borzalmasan kockázatos volt egy ilyen fiatal fiúnak, hiszen sem szerződésre, sem kezelésre, sem semmire nem kaptak ígéretet. Csupán egy rövidke próbajáték várta őket Barcelonában.

A Messi család Lionel befolyásos ügynöke, Josep Maria Minguella (aki annak idején Diego Maradonát is a Nou Campba vitte) révén került kapcsolatba a Barcelonával, és miután tetszett nekik,

amit a Jorge által küldött videófelvételeken láttak, kéthetes próbajátékot ajánlottak Lionelnek. Egy próbajáték azonban még semmire sem garancia, és nagyon messze van egy aláírt szerződéstől. Lionel ekkor még mindig csak tizenhárom éves volt, még mindig nagyon kicsi, abban az időben pedig még a legnagyobb kluboknál is meglehetősen szokatlan volt a tengerentúlról igazolni játékosokat. Főleg egy olyan tinédzsert, aki drága kezelésre szorul, és akinek az egész családját át kell költöztetni a kontinensre.

Amikor végül 2000 nyarán kezdetét vette Messi próbajátéka, Lionel borzalmasan csendes volt a pályán kívül. Egyik újdonsült csapattársa, Cesc Fàbregas egyszer viccesen azt mondta, hogy először azt hitte, Messi néma. A pályán azonban hangot adott tehetségének. Egymás után cselezte ki a védőket, és egymás után szerezte a szebbnél szebb szológókat. A csapattársait és edzőit hamarosan teljesen lenyűgözte a tehetsége.

A Camp Nouban azonban senki sem volt hajlandó akkora kockázatot vállalni, hogy a leigazolásával együtt a vele járó hatalmas anyagi terheket is vállalja. Végül aztán sikerült meggyőzni a klub technikai igazgatóját, Charly Rexach-t, aki akkor éppen a sydney-i olimpián volt, és ezért nem láthatta Messi próbajátékának első hetét.

Miután a Camp Nou árnyékában lévő egyik műfüves pályán aztán Rexach a saját szemével is meggyőződött a fiatal argentin képességeiről, megtette az ajánlatot, amire a család hónapok óta várt: a Barça szerződteti Messit, fizetik a kezelését, a klub szállást biztosít az egész család számára, és jól fizető állást találnak Jorgénak.

Rexach ígérete után, mely szerint ő majd mindent elintéz, az FC Barcelona nemsokára hivatalos szerződésajánlatot is kínált Lionelnek, a Messi család érthetően megkönnyebbült, és bár még mindig idegesen, de visszatért Argentínába, hogy elkezdje az előkészületeket a végleges költözésre.

A dolgok azonban még innen sem mentek simán. Rexach-t elővették az igazgatótanács tagjai, akik hevesen elleneztek, hogy a klub ilyen hatalmas pénzügyi elkötelezettségeket vállaljon egy

apró, tizenhárom éves fiú miatt, akit eddig csak egy rövidke próbajátékon láttak. Rexach csupán hetekkel később tudta áttolni a tervét az igazgatótanácsra. Jorge eközben számtalan átvirrasztott éjszakán volt már túl, hiszen félő volt, hogy a spanyol klub mégsem tartja meg ígéretét, a család pedig szerződés nélkül marad.

A dolgok pedig csak még nehezebbé váltak Lionel számára, amikor 2001 februárjában, öt hónappal a próbajátéka után végre visszatérhetett Barcelonába, aláírhatta a szerződését, és megkezdhet-e új életét Európában. Külföldi játékosként eleinte csak regionális bajnoki meccseken és közepes színvonalú barátságos mérkőzéseken léphetett pályára, és akkor sem játszott túl sokat. És akkor, mindössze a második ilyen érdektelen mérkőzésen eltörte a lábát. Ez volt az első komoly sérülése, mely miatt a szezon további részében nem is léphetett pályára.

A család gondjait az is tetézte, hogy Jorge még mindig nem kapta meg az ígért pénzügyi segítséget a klubtól, Lionel húga, Maria Sol pedig annyira vágyott vissza Argentínába, hogy azon a nyáron édesanyjával és a testvéreivel visszamentek Rosarióba. Lionel és az apukája egyedül maradtak Barcelonában, a családot kettévágta a széles óceán.

Lionel törekeny és fiatal tinédzserként nagyon közel állt az édesanyjához, borzalmasan hiányolta őt, és hiába beszéltek rendszeresen telefonon, és hiába videótelefonáltak, ez nem pótolhatta a személyes találkozásokat. Éjjelente sokszor sírta magát álomba, nappal pedig az nehezítette meg az életét, hogy nem beszélt katalánul. Így aztán még lassabban sikerült beilleszkednie, és még jobban hiányzott neki a családja.

Mindent figyelembe véve a félénk és aprócska Lionel Messi útja, mely során a gyermeki ártatlanság és a barátokkal és a családdal töltött felhőtlen percektől eljutott a világ egyik legnagyobb futballklubjának csillogó világába, egyáltalán nem volt könnyű.

Valóra vált álom? Azokban a napokban bizonyára inkább valóra vált rémálomnak tűnt.

A tehetség nem minden

Brendan Rodgers az elmúlt húsz évben rengeteg fiatal, tehetséges játékosból faragott sikeres, profi felnőtt futballistát.

Miután egy krónikus térd sérülés miatt a saját játékos karrierje már húszéves korában kettétört, új célt tűzött ki maga elé, és elfoglalta a Reading utánpótlásképzésének egyik edzői posztját. A következő tíz évben folyamatosan egyre feljebb és feljebb lépkedett a klub ranglétráján, majd 2004-ben Steve Clarke, José Mourinho asszisztense saját kezűleg választotta ki a Chelsea ificsapatának vezetésére.

Később a Watfordnál már menedzseri posztot töltött be, innen pedig a Readinghez, a Swansea-hez, a Liverpoolhoz, majd jelenlegi csapatahoz, a Celtichez vezetett az útja.

Bár már tíz év telt el azóta, hogy Rodgers utoljára korosztályos csapatot irányított, soha sem felejtette el, honnan jött, és mindig is megbízott fiatal játékosokban: ő indította el Gylfi Sigurðsson és Ryan Bertrand karrierjét; a Swansea Championship-rájátszás győzelme alkalmával (ironikusan, éppen a Reading ellen) egy fiatal játékos, Scott Sinclair, akivel még a Chelsea-nél dolgozott együtt, mesterhármast lőtt; a Liverpool 2014-ben frusztrálóan közel került a bajnoki cím megnyeréséhez, olyan, húszas éveik elején járó játékosokkal, mint John Flanagan, Philippe Coutinho vagy éppen Raheem Sterling. Rodgers egymás után kétszer is triplázó Celticje is tele volt olyan fiatal tehetségekkel, mint Moussa Dembélé, Kieran Tierney, Patrick Roberts és Odsonne Édouard.

Miután több száz fiatal játékos karrierjét volt alkalma testközelből megfigyelni hosszú edzői pályafutása alatt, Rodgers feltétlenül hisz egyike legfontosabb elvében: a tehetség nem elég.

– Az ember először a tehetséget keresi egy fiatal játékosban, és a fiatal Messiben olyan őstehetség buzgott, melyet gondolni kellett – magyarázza Rodgers a könyvhöz készült interjújában. – De a futball világában több ezer tehetséges fiatalot találni. Ha viszont ezek a

fiatalok nem képesek arra, hogy az életüket a futballnak áldozzák, akkor a tehetség nem lesz elég ahhoz, hogy futballistává váljanak. Ahhoz, hogy valakiből sikeres profi legyen, rengeteg más képességre is szükség van. Az első és legfontosabb a stressztűrés.

Gyermekkorának történetéből tökéletesen kirajzolódik, hogy Messiben megvolt ez a képesség. Tízéves korától három éven keresztül, minden egyes nap hormoninjekciókkal kellett szúrnia magát. Amikor elfogyott a pénz a kezelésére, a Newell's Old Boys nem volt hajlandó fizetni. A River Plate is visszautasította. A Barcelona ugyan ajánlott neki egy próbajátékot, de hónapokba került, mire alá tudta írni a szerződését. Amikor ez végre megtörtént, az egész családjának fel kellett adnia addigi életét, és hater ezer mérfölddel arrébb kellett költöznie. Lionel a helyi nyelvvvel küszködött, és csak lassan tudott beilleszkedni új csapattársai közé. Húga annyira gyűlölte Spanyolországot, hogy visszaköltözött Argentínába, ő maga pedig egy idegen városban maradt az apukájával barátok, anya és testvérek nélkül.

Milyen könnyű is lett volna ezen hosszadalmas és fájdalmas időszak alatt egyszerűen csak feladnia az egészet. Úgy döntenie, hogy az egész gyerekkori hóbortja, hogy profi focista legyen, és amire semmilyen garancia sincsen, nem ér annyit, hogy tönkretégye a családját és saját magát. Választhatta volna a könnyebbik utat is, abba hagyhatta volna az injekciókat, visszamehetett volna Rosarióba, és tovább focizhatott volna a Newell'sben olyan szinten, ahol éppen sikerül.

De nem adta fel. Minden egyes akadályon átküzdötte magát, és folytatta a munkát. Akkor is, amikor túl kicsi volt, akkor is, amikor Argentínában két klub is visszautasította, akkor is, amikor hónapokat kellett várnia a szerződésére, akkor is, amikor honvágya volt, akkor is, amikor súlyosan megsérült, amikor nem értette a helyi nyelvet az új városában, amikor az élet elválasztotta az anyukájától és a testvéreitől. Mindezek alatt nem adta fel, hanem küzdött tovább.

Messi gyerekkori mentális erejének azonban nem sok köze volt a futballhoz. Igen, ki tudta cselezni a védőket. Igen, halálos pontossággal volt képes kilőni az alsó sarkokat. De ha ezzel egy időben nem lett volna képes a komoly mentális akadályokat is leküzdeni, mint például a hormoninjekciókat, az új kontinensre költözést, a család és barátok hátrahagyását, akkor nem sokra ment volna a sporthoz kapcsolódó képességeivel.

Sőt, Rogers egyenesen abban hisz, hogy a nagy tehetség még hátráltathatja is a fiatal játékosokat, amikor hirtelen szembesülnek azzal, hogy a profi futballban milyen hatalmas a versenyhelyzet, és milyen sok munkát kell abba fektetniük, hogy a csúcsra jussanak.

– Rengeteg őstehetiséggel megáldott játékos van – mondja. – De ez a tehetség néha meg is nehezíti a dolgukat, főleg a modern futballban, ahol a sporttudósok és pszichológusok mindent kielemeznek, és a veleszületett tehetség okozta előnyök könnyedén behozhatóak.

– Ha őstehetség vagy, és mindig is ez volt a legnagyobb előnyöd, akkor ez visszaüthet, mert ez azt jelenti, hogy úgy nőttél fel, hogy minden könnyen ment neked. Aztán belépsz a profik közé, és rádöbben, hogy már semmi sem megy olyan könnyen. Ahhoz, hogy ezt az akadályt a fiatal játékosok legyőzzék, a tanulás és fejlődés képességére is szükségük van. Rengeteget számít, hogy milyen gyorsan tudnak tanulni. Akkor beszélhetünk igazi potenciálról, amikor egy olyan játékosra bukkanunk, aki tehetséges, ugyanakkor megvan benne a hajlandóság a tanulásra és a fejlődésre. A sikernek ugyanakkor mindig megvan az ára. Az embernek folyamatosan feszegetnie kell a határait. Áldozatokat kell hoznia. Messinek nagyon fiatalon kellett egy új kultúrába beilleszkednie, távol a családjától és a barátaitól, és egy számára ismeretlen közegben kellett mindent alárendelnie a futballnak. Egy ilyesfajta helyzettel rengeteg fiatal játékos nem tud megbirkózni, ezért olyan fontos az a képesség, hogy a fiatalok akkor se roppanjanak össze, amikor nehézségekbe ütköznek.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Messi lelkileg elég erős volt ahhoz, hogy megbirkózzon azokkal az akadályokkal, amiket az élet elé gördített, és ez volt folyamatos fejlődésének egyik alapköve, miután a Barcelonába igazolt – amellett, hogy milyen csodákat művelt a labdával.

Hamarosan meg is mutatta csillogó képességeit a La Masiában, a klub híres futballakadémiáján. Egymás után lőtte a gólokat, és az összes elérhető trófea megszerzéséhez hozzásegítette a csapatát, amiben Fàbregas és Gerard Piqué is játszott.

Aztán egyetlen év alatt öt korosztályos csapatot ugrott, mielőtt 2003 novemberében, alig három évvel azután, hogy megérkezett Spanyolországba, Frank Rijkaard menedzser egy Porto elleni felkészülési meccsen lehetőséget adott neki a felnőtt csapatban. A következő évben tétmeccsen is bemutatkozott, majd meglőtte első felnőtt gólját (az Albacete ellen 2005 májusában). Pár héttel később Argentínával megnyerte az Ifjúsági Világbajnokságot.

Látva, hogy Messi milyen szédületes sebességgel fejlődött, azt hihetnénk, hogy sétágalopp volt a számára az argentin kisvárosból induló és a világ egyik legnagyobb klubjáig tartó út. Valójában persze, ahogyan ezt láthattuk, egyáltalán nem volt könnyű dolga.

Aztán amikor megnézzük a mostani Messit, és látjuk, hogy sorban lövi a gólokat, címeket nyer, luxuskocsikat vezet, egy ultramodern tengerparti villában él, és naponta magasztalják képességeit, azt hihetjük, hogy könnyű élete van. Hogy milyen szerencsés. Hogy bejött neki az élet. Ahhoz azonban, hogy mindezt elérje, keményen kellett dolgoznia. Az egyik oka annak, hogy Messi az élet legjobb dolgait élvezheti, éppen az, hogy az élet legnehezebb akadályai elől sem futamodott meg, és panaszkodás nélkül leküzdötte őket.

Ezzel el is érkeztünk az első olyan tanulsághoz, amit levonhatunk Lionel Messi életéből.

A mai modern világban, ahol a szociális mobilitás állítólag a valaha volt legnagyobb mozgást biztosítja, gyakran halljuk azt, hogy csak kövessük az álmainkat és céljainkat. A lehetetlen nem létezik. Csak csináld.